

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Malé a soudců JUDr. Ivany Wolfové a JUDr. Radima Novotného ve věci

navrhovatelé: a) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

b) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

c) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

navrhovatelé b) a c) zastoupení obecným zmocněncem [jméno] [příjmení],

narozeným [datum],

bytem [adresa]

d) [jméno] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

za

účasti: Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Deblín, IČO 71206035

sídlem Deblín 320, 664 75 Deblín

zastoupený Mgr. [jméno] [příjmení],

advokátem v [obec], [ulice a číslo]

o vyslovení neplatnosti rozhodnutí o vyloučení člena spolku, o odvolání navrhovatelů a) a d) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. června 2022, č. j. 80 Cm 115/2020-412

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se vyslovuje neplatnost rozhodnutí výboru účastníka přijatého dne 11.11.2016, kterým byli navrhovatelé a) a d) vyloučeni z účastníka.
- II. Účastník je povinen zaplatit navrhovateli a) náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 8 743,23 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.
- III. Účastník je povinen zaplatit navrhovateli d) náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí výboru účastníka o vyloučení navrhovatelů a) - d) ze spolku ze dne 11.11.2016 (výrok I.) a uložil každému z navrhovatelů zaplatit účastníku na nákladech řízení částku 52 500 Kč včetně DPH ve výši 11 025 Kč a společně a nerozdílně částku 31 452 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce účastníka (výrok II.).

2. Z návrhu podaného k Okresnímu soudu Brno-venkov se podává, že dopisem z 27.11.2016 byli navrhovatelé vyrozuměni o jejich vyloučení z účastníka, o kterém výbor účastníka rozhodl dne 11.11.2016 z důvodu, že jejich chování je v rozporu s čl. 18 odst. 7 písm. c) a čl. 20 stanov účastníka. Stížnost navrhovatelů proti vydanému rozhodnutí z 2.12.2016 byla předmětem jednání valné hromady účastníka dne 9.12.2016, která rozhodnutí výboru potvrdila. Postup při vyloučení byl rovněž předmětem šetření revizní komise, ani ta nezjistila žádné porušení stanov. Dle navrhovatelů neexistuje žádný legitimní důvod pro jejich vyloučení z účastníka. Ten nebyl ani vymezen jako důvod vyloučení v rozhodnutí o vyloučení. Rozhodnutí je tak neplatné pro nepřezkoumatelnost. Důvodem pro neplatnost rozhodnutí je i to, že nebyli vyzváni ke zjednání nápravy podle § 239 zák. č. 89/2012 Sb. (dále je o. z.). Bylo jim upřeno právo zúčastnit se zasedání orgánu, který rozhodoval o jejich vyloučení, k návrhu se vyjádřit a hájit se. Vytykána jednání nemají povahu, že by spolku mohla způsobit zvlášť závažnou újmu. Tvzení o opakovaných narušení jednání výročních členských schůzí účastníka jsou nepodložená. Tvzení o založení „konkurenčního“ sdružení dobrovolných hasičů je pro posuzovanou věc irelevantní. Pokud incident na jednání výboru o vyloučení navrhovatelů byl řešen přivolanou Policií ČR, pak z jejich záznamu vyplývá, že starosta účastníka měl navrhovatelům bránit v účasti na jednání. Rovněž jim byl odepřen přístup na jednání valné hromady dne 9.12.2016, která řešila jejich stížnost proti rozhodnutí o vyloučení. Navrhovatel a) namítal, že nebyl v souladu s § 242 o. z. seznámen s návrhem na vyloučení, když v dopise z 16.10.2016 nebyl návrh na vyloučení obsažen a neobsahoval konkrétní důvod pro vyloučení. Poukazoval na formální nedostatky zápisu ze schůze výboru, z něhož není patrné přijaté rozhodnutí, tento není podepsán předsedajícím a zapisovatelem a z toho důvodu rozpor s čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 3 písm. d), f) stanov účastníka.

3. Účastník uvedl, že k vyloučení navrhovatelů došlo rozhodnutím výboru účastníka dne 11.11.2016, a to platně a v souladu se stanovami a zákonem. Navrhovatelé opakovaně a dlouhodobě porušovali povinnosti členů účastníka a chovali se v rozporu se stanovami, když od roku 2013 se neúčastnili aktivit účastníka (jak to ukládá čl. 20 odst. 2 písm. b) stanov) a opakovaně narušují jednání výročních členských schůzí, uráželi členy výboru a řadové členy a hosty účastníka, kdy tyto schůze musely být z tohoto důvodu přerušovány, za což jim bylo uděleno napomenutí (viz čl. 18 odst. 7 stanov). Navrhovatelé se pokoušeli o založení dalšího sboru dobrovolných hasičů, při němž uvedli nepravdivě, že o založení žádá výbor účastníka. Takovým jednáním demonstrují nezáměr setrvat v účastníkovi. Navrhovatel d) obvinil výbor účastníka ze zpronevěry a finančních machinací a navrhovatel a) podal z tohoto důvodu trestní oznámení, které bylo odloženo. Před konáním předmětné schůze dne 11.11.2016 navrhovatelé a), b), d) fyzicky napadli starostu účastníka, ten zavolal Policii ČR a poté navrhovatelé opustili objekt, kde se schůze výboru konala. Rozhodnutí o vyloučení obsahuje veškeré formální náležitosti stanovené zákonem a stanovami. Oznámení o vyloučení bylo navrhovatelům doručeno a je v něm vymezen důvod vyloučení. Na jednání výboru, kde bylo rozhodnuto o vyloučení navrhovatelů, byli pozváni a neúčastnili se ho z důvodu na jejich straně po popsáném incidentu a zásahu Policie. Valná hromada dne 9.12.2016 potvrdila usnesení výboru. Záležitost řešila i revizní komise, která posoudila stížnost navrhovatelů ve smyslu čl. 18 odst. 8 písm. b) stanov a shledala ji nedůvodnou. Použití § 239 o. z. je s ohledem na čl. 22 stanov účastníka vyloučeno, a to i z toho důvodu, že chování navrhovatelů, pro které byli vyloučeni, je takového rázu, že následky nelze odčinit, způsobilo účastníku zvlášť závažnou újmu spočívající v poškozování dobré pověsti účastníka před veřejností a ve strukturách Sboru hasičů Čech, Moravy a Slezska. Návrh je šikanózním výkonem práva, neboť navrhovatelé nemají ve skutečnosti zájem setrvat v účastníku, což demonstrují tím, že se snažili o založení dalšího sboru dobrovolných hasičů.

4. Po provedeném dokazování uzavřel, že navrhovatelé byli včas pozváni na jednání výboru účastníka dne 11.11.2016 (viz čl. 22 stanov), přičemž na pozvánce byl uveden důvod navrhovaného vyloučení dostatečně určitým způsobem. Před jednáním schůze výboru se

domáhali společného vstupu na toto jednání, ač byli obesláni každý na konkrétní hodinu, z tohoto důvodu došlo k incidentu řešenému Policií ČR, v důsledku čehož navrhovatelé místo konání schůze opustili a nezúčastnili se ho. Byl tak zachován postup stanovený v § 240 odst. 2 o. z. Soud neuvěřil tvrzení navrhovatele a), že se do místa konání schůze výboru vrátil a nikoho nenalezl. Takové tvrzení bylo vyvráceno výpovědí dalších svědků. Rozhodování o vyloučení navrhovatelů ze spolku pak proběhlo podle čl. 18 a 22 stanov účastníka. Důvodem pro vyloučení navrhovatelů z účastníka bylo opakované porušení čl. 22 odst. 1, čl. 18 odst. 7 stanov účastníka, přičemž k vyloučení postačoval jen jediný takový projev, a to povinnost dbát o dobrou pověst, pověst sboru, v němž působí a celého sdružení, kdy opakovaným neloajálním, vulgárním a urážlivým vystupováním vůči ostatním členům došlo k porušení takové povinnosti, což zároveň představuje jednání poškozující pověst sdružení ve smyslu čl. 22 odst. 1 písm. b) stanov účastníka. V řízení bylo prokázáno, že navrhovatelům byla pozvánka na jednání výboru z 16.10.2016 doručena podle čl. 22 odst. 2 stanov nejméně 14 dnů předem a z jejího textu vyplynulo, že na tomto jednání se budou moci vyjádřit k důvodům vyloučení. Navrhovatelé se o možnost vyjádřit k důvodům vyloučení na schůzi výboru sami připravili, když po incidentu odešli a jednání výboru se nezúčastnili, takové jednání nemůže jít k tíži účastníka. Neobstojí argumentace navrhovatelů ohledně absence výzvy ke zjednání nápravy podle § 239 o. z., když čl. 22 stanov účastníka takový postup nestanoví a má přednost před zákonnou úpravou. Nad rámec výše uvedeného pak soud shledal splnění podmínek uvedených v § 239 odst. 1 o. z., podle kterého se nevyžaduje výzva ke zjednání nápravy v případě, že nelze porušení povinnosti odčinit nebo způsobilo-li spolku zvláště závažnou újmu, přičemž tato podmínka byla naplněna. Intenzita chování navrhovatelů (napadení starosty účastníka před ostatními členy) poškozujícího dobrou pověst účastníka je taková, že nelze takové porušení odčinit. Jednání navrhovatelů představované úsilím o založení dalšího sboru dobrovolných hasičů je deklarovaným nezájmem o činnost účastníka, potažmo o plnění povinností v rámci účastníka, stejně jako nezájem v něm setrvat. S ohledem na výše uvedené, lze mít podání návrhu na neplatnost vyloučení člena spolku za šikanózní výkon práva. I v případě, že by postup účastníka při vyloučení navrhovatelů byl shledán jako neplatný, pak soud dovodil, že jsou naplněny podmínky § 260 odst. 1 o. z. pro nevyslovení neplatnosti takového rozhodnutí, neboť chováním navrhovatelů včetně neloajálního pokusu založit další sdružení dobrovolných hasičů je dán zájem spolku hodný právní ochrany zachovat rozhodnutí o vyloučení navrhovatelů ze spolku.

5. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy výše přiznaných nákladů je představována náklady za právní zastoupení účastníka, který byl ve sporu úspěšný. Výše nákladů je specifikována v posledním odstavci napadeného usnesení.

6. Proti napadenému usnesení podali všichni navrhovatelé odvolání, přičemž odvolání navrhovatelů b), c) bylo usnesením soudu prvního stupně z 24.7.2023, č. j. 80 Cm 115/2020-485 odmítnuto pro opožděnost.

7. Navrhovatelé a), d) v obsahově totožných odvoláních navrhli změnu napadeného usnesení tak, že vydané rozhodnutí o vyloučení bude shledáno jako neplatné a jim bude přiznána náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů. Mají za to, že nebyl dodržen zákonný postup pro jejich vyloučení ze spolku. Žádný způsobem nebyli vyzváni ke zjednání nápravy ze strany účastníka. Nebylo jim sděleno, co mělo být důvodem k rozhodnutí o jejich vyloučení. Nebyli seznámeni s návrhem na vyloučení, resp. jeho obsahem podle § 240 odst. 2 o. z. Nebylo jim umožněno účastnit se jednání výboru spolku, na němž bylo rozhodnuto o jejich vyloučení, ani jednání, kde měla být přezkoumávána oprávněnost jejich vyloučení. Nadto s důvody vyloučení měli být seznámeni před zasedáním výboru spolku, jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu z 27.2.2020, sp. zn. 27 Cdo 4173/2018. Takový postup je v rozporu s čl. 22 odst. 2 stanov spolku. Nebyli rovněž seznámeni se zprávou revizní komise z 16.12.2016, ačkoliv dle čl. 53 stanov se z každého úkonu sepisuje záznam. Nadto revizní orgán účastníka má pouze dva členy a jeho členové jsou zároveň členy výboru, což je v rozporu se zákonem a stanovami. Rozhodnutí o vyloučení je

nepřezkoumatelné, neboť neuvádí, jakého konkrétního závadného jednání se měl ten, který z navrhovatelů vůči účastníku dopustit, z toho důvodu je třeba považovat rozhodnutí o vyloučení za neplatné (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2976/10). Rovněž nesouhlasili s výší přiznaných nákladů řízení, když by mělo být přihlédnuto k tomu, že právní služby byly poskytnuty ve vztahu ke čtyřem navrhovatelům, ale argumentace byla totožná, nikoliv individualizovaná ve vztahu ke každému z navrhovatelů.

8. Účastník navrhl potvrzení napadeného usnesení pro jeho věcnou správnost. Postup navrhovatelů je pouze účelový. Ti nemají zájem být členy účastníka. Podání návrhu je šikanózním výkonem práva a nepoživá právní ochrany. Ve vztahu k navrhovatelům jsou dány důvody pro jejich vyloučení. Ze strany účastníka byl dodržen postup pro vyloučení daný stanovami a zákonem. Jednání navrhovatelů odrazuje případné zájemce od členství v účastníku. Po rozhodnutí soudu prvního stupně se během dvou měsíců přihlásilo do účastníka 13 nových členů.

9. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s. při nařízeném jednání (§ 19 z. ř. s.), a odvolání navrhovatelů a), d) shledal důvodným. Vyšel přitom z dokazování provedeného soudem prvního stupně, které považuje za úplné a zjištění učiněných soudem prvního stupně na základě dokazování přijatých.

10. Předmětem přezkumu odvolacího soudu bylo pouze odvolání navrhovatelů a) a d) proti napadenému usnesení, když odvolání navrhovatelů b) a c) bylo pro opožděnost odmítnuto usnesením soudu prvního stupně ze dne 24.7.2023, č. j. 80 Cm 115/2020-485.

11. Odvolací soud ve věci jednal a rozhodl podle § 101 odst. 3 o. s. ř. v nepřítomnosti navrhovatele d), který se z jednání omluvil, nepožádal však o odročení jednání (srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27.11.2012, sp. zn. 33 Cdo 608/2012).

12. Podle § 242 o. z. vyloučený člen může do tří měsíců od doručení konečného rozhodnutí spolku o svém vyloučení navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti vyloučení, jinak toto právo zaniká. Nebylo-li mu rozhodnutí doručeno, může člen podat návrh do tří měsíců ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejdéle do jednoho roku ode dne, kdy byl po vydání rozhodnutí zánik jeho členství vyloučením zapsán do seznamu členů. Podle § 239 odst. 1 o. z. neurčí-li stanovy něco jiného, může spolek vyloučit člena, který závažně porušil povinnost vyplývající z členství a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku. Podle § 260 odst. 1 o. z. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit. Podle § 260 odst. 2 o. z. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.

13. Návrh navrhovatelů a) a d) je třeba považovat za včasný, když z provedeného dokazování vyplývá, že se dopisem z 19.12.2016 dozvěděli o tom, že valná hromada a revizní komise spolku schválily postup výboru spolku o vyloučení navrhovatelů a návrh ve věci byl podán k soudu dne 10.2.2017, tj. ve lhůtě tří měsíců stanovené v § 242 o. s. ř. Je přitom nerozhodné, že revizní komise rozhodovala v počtu dvou osob.

14. Jak vyplývá z dokazování navrhovatelé a) a d) byli vyloučeni ze spolku na základě rozhodnutí výboru účastníka přijatého na jeho schůzi dne 11.11.2016, toto rozhodnutí jim bylo ve formě oznámení o vyloučení doručeno, ti se proti němu včas bránili podáním stížnosti z 2.12.2016, která byla projednána revizní komisí účastníka (viz zpráva revizní komise z 16.12.2016), která potvrdila závěr výboru účastníka o jejich vyloučení ze spolku. Projednání stížnosti valnou hromadou účastníka dne 9.12.2016 pak bylo učiněno nad rámec procesu vyloučení, jak upraven ve stanovách účastníka, příp. §§ 239-242 o. z. a pro posuzovanou věc je to bezvýznamné.

15. Podle čl. 22 odst. 2 stanov účastníka platí, že o vyloučení člena rozhoduje výbor, který je povinen provinivšímu se členu umožnit účast na jednání, které o této záležitosti rozhoduje.

Pozvánka na toto jednání musí být tomuto členu doručena do vlastních rukou alespoň 14 dnů přede dnem, na který bylo svoláno jednání. Podle odst. 5 čl. 22 stanov pak platí, že vyloučený člen má právo ve stanovené lhůtě nechat soudem přezkoumat rozhodnutí o svém vyloučení podle příslušných ustanovení o. z. Podle § 240 odst. 2 o. z. člen, proti kterému návrh směřuje, musí mít příležitost se s návrhem na vyloučení seznámit, žádat o jeho vysvětlení a uvést i doložit vše, co mu je k prospěchu. Na tuto úpravu navazuje i usnesení Nejvyššího soudu z 27.2.2020, sp. zn. 27 Cdo 4173/2018 dle kterého platí, že má-li mít člen spolku, proti kterému písemný návrh na vyloučení směřuje, možnost žádat o jeho vysvětlení a uvést i doložit vše, co mu je ku prospěchu, ve smyslu § 240 odst. 2 věty druhé o. z., zásadně je třeba, aby byl s návrhem na vyloučení seznámen před zasedáním orgánu, na němž se má rozhodovat o jeho vyloučení (§ 240 odst. 1 o. z.).

16. Z provedeného dokazování vyplývá, že navrhovatelé a) a d) byli vyrozuměni přípisem účastníka z 16.10.2016 o tom, že dne 11.11.2016 bude výbor SDH Deblín projednávat návrh na jejich vyloučení s tím, že na toto jednání byli navrhovatelé pozváni na dobu od 18 do 19.30 hodin, a to každý jednotlivě, do klubovny s tím, že budou mít možnost se k návrhu vyjádřit na jednání výboru. V přípise není uveden důvod vedoucí k vyloučení ze spolku. Před počátkem jednání došlo k incidentu, který musel být řešen prostřednictvím Policie ČR, po němž navrhovatelé opustili místo konání jednání výboru. Navrhovatelé tak neměli možnost se seznámit s důvody vyloučení, a to ani na samotném jednání výboru, ani předem. Nebyl tak naplněn předpoklad stanovený v § 240 odst. 2 o. z., potažmo čl. 22 stanov, kdy nebyla navrhovatelům dána možnost seznámit se s návrhem na vyloučení, žádat o jeho vysvětlení a uvést a doložit vše, co je jim ku prospěchu. Neobstojí přitom závěr učiněný soudem prvního stupně, že se navrhovatelé nedostavením se na jednání výboru, který rozhodoval o jejich vyloučení, zbavili možnosti se s důvody vyloučení seznámit. Jak shora uvedeno s důvody vyloučení totiž museli být seznámeni dříve než na nařízeném jednání výboru.

17. Odvolací soud má tak za to, že při procesu vyloučení navrhovatelů ze spolku nebyl dodržen postup předpokládaný v čl. 22 stanov účastníka, resp. v § 240 o. z. a rozhodnutí výboru je z toho důvodu neplatné.

18. Neobstojí přitom názor navrhovatelů, že rozhodnutí je třeba považovat za neplatné i s ohledem na absenci výzvy k nápravě ve smyslu § 239 o. z., která měla předcházet rozhodnutí o vyloučení. Vzhledem k tomu, že stanovy účastníka proces vyloučení upravily odchylně v čl. 22 a podle něj není k vyloučení člena spolku výzva k nápravě třeba, pak absence výzvy k nápravě není důvodem pro vyslovení neplatnosti vyloučení navrhovatelů ze spolku.

19. Rozhodnutím o vyloučení navrhovatelů a) a d) ze spolku došlo k porušení zákona, které má zcela zásadní právní následky, jeho podstatou je samotná existence členství navrhovatelů ve spolku. Není tak naplněn jeden ze základních předpokladů proto, aby se soud zabýval tím, zda je naplněn některý z důvodů upravených v § 260 o. z., pro které nelze neplatnost rozhodnutí orgánu spolku vyslovit (srovnej usnesení Nejvyššího soudu z 19.7.2018, sp. zn. 29 Cdo 3307/2016).

20. Není přitom sporu o tom, že se navrhovatelé pokoušeli založit další sbor dobrovolných hasičů v daném místě, jistě tím deklarují nezáměr setrvat ve spolku. Lze uzavřít, že dlouhodobě neplní své povinnosti člena spolku, nicméně se jedná o důsledek vyhocené situace mezi členy spolku, jehož důsledkem však nemůže být nevyslovení neplatnosti rozhodnutí výboru účastníka.

21. Z důvodů výše uvedených odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, jak uvedeno ve výroku I. usnesení.

22. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení úspěšnému navrhovateli a) byl přiznán nárok na náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 2 000 Kč, náhrada za jeden úkon právní služby za zastupování advokátem po 2 500 Kč (za podání odvolání), jednu náhradu hotových výdajů po

300 Kč, 21% DPH ve výši 588 Kč (§ 6 odst. 1, § 8 odst.1, § 9 odst. 3, § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 137 o. s. ř.), paušální náhradu ve výši 300 Kč za účast navrhovatele a) při jednání odvolacího soudu v době, kdy již nebyl právně zastoupen (§ 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb.) a cestovné ve výši 3 055,23 Kč (celkem 370 km/ 38,70 Kč / 1l nafty/ 5,60 Kč km/ 7,70 Kč osobním automobil KIA Kombi [registrační značka]). Náklady řízení jsou splatné ve lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

23. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení úspěšnému navrhovateli d) byl přiznán nárok na náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 2 000 Kč, který je splatný ve lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost stanová tímto usnesením splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekučně.

Praha 20. března 2024

JUDr. Jitka Malá
předseda senátu